

DOKUMENT 1

28. juni, 1828

Til:

Deres Højvelbårenhed

Hr. General-guvernør von Scholten

Kammerherre, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd

Det vil glæde deres Højvelbårenhed, at jeg i forgårs efter deres ordre sendte politiofficeren med to betjente til Plantagen Cane Bay, for at arrestere de 8 negre, som var gået bort fra denne plantage. Disse blev i forgårs aften indbragt her til byen og i den anledning, blev der i går optaget politiforhør, hvilket jeg hermed har den ære at fremsende. Under forhøret blev det oplyst, dog ikke fuldstændigt bevist, at negeren Simon må have været hovedmand for denne bortgang. Ligeledes virker det som om, at intentionen dermed må have været, at få negerpigen Caroline, som i onsdags blev indsendt og afstraffet her for dårlig opførsel, vristet fra Driveren David. De ville i stedet bringe hende til deres Højvelbårenhed, fordi de frygtede, at jeg ikke ville være så retfærdig som de. Det synes også klart, især på baggrund af Davids, Moretons og Nelsons med fleres forklaringer, at de nævnte otte negre havde besluttet ikke at lade sig arrestere eller afstraffe af Driveren, og for med sikkerhed at kunne modsætte sig dette beholdt de deres sukkerøkser og stokke hos sig, både i marken og ved James Burrells hus. Men ved deres opførsel på sidstnævnte sted, kan de næppe have haft anden hensigt end at indgyde respekt, så forvalteren ikke skulle lade dem arrestere eller afstraffe.

Af deres egne forklaringer skønner jeg, at de uden grund havde forladt plantagen for at begive sig til generalguvernøren med en klage. Jeg indstiller derfor underdanigst, at deres Højvelbårenhed vil tildele dem en, efter sagens omstændighed, passende straf, der måske for eksempels skyld burde finde sted på plantagen, og på en sådan måde, som vidnede om, at det ikke var mig alene, men endda generalguvernøren, som ikke accepterede deres opførsel.

Til slut tillader jeg mig at bemærke, at negeren Simon under forhøret viste en ualmindelig frækhed, og jeg er ikke i tvivl om, at han er den mest skyldige, og det forekommer mig, at Moreton var den, der burde straffes næstmest. Negeren Paris synes meget ubegavet og Negerinden Becky menes at have dårligt helbred.

Christiansteds Politikammer den 28. juni 1828

Underdanigst

Anders Kjellerup

Politimester og Politiskriver i Christiansteds Domsret på St. Croix i Vestindien

28. juni 1828

DOKUMENT 2

Den 27. juni 1828 om formiddagen klokken 6 præcis blev Christiansteds Politiret afholdt i det offentlige Retshus Nr. 10 i Kongensgade og administreret af undertegnede som politimester og politiskriver i overværelse af politiofficer Johne og betjent F. Andersen.

Her blev foretaget

NYT FORHØR

Nr. 16/1828 Politiet mod negeren Simon m.fl. tilhørende Plantagen Cane Bay.

Politimesteren bemærkede, at han i forgårs af Robert Smith blev underrettet om, at 8 af plantagen Cane Bays negre nemlig Simon, Abraham, Paris, Goodluck, Nelson, Moreton, Becky og Jane havde forladt plantagen uden grund ifølge plantagens bestyrer eller forvalter James Burrell.

I går morges kom planter John Plaskett her ind på kontoret og tilkendegav, at han på sin vej til byen passerede plantagen Cane Bay. Her hørte han larm og så en del negre forsamlet foran forvalterens bopæl, og da han spurgte om årsagen dertil, fortalte de ham, at nogle negre, der dagen før var løbet bort, lige var kommet tilbage og var oprørske. Da han, Plaskett, sagde, at det var bedst at arrestere føreren for disse oprørske negre, svarede de ham, at føreren ikke ville lade sig arrestere, og at de 7 slaver, der var med ham, heller ikke ville tillade det, men havde erklæret, at så ville de alle arresteres. Plaskett tilføjede, at så vidt han kunne observere, var de oprørske negre forsynede med stokke og sukkerøkser.

På baggrund af denne melding fra John Plaskett, som hans Højvelbårenhed generalguvernøren blev underrettet om, befalede generalguvernøren at lade de 8 negre arrestere straks. Politiofficer Johne begav

sig sammen med betjentene Jensen og Schreihuber til plantagen Cane Bay og arresterede de nævnte slaver, der blev bragt herind til arresten i aftes omtrent klokken 6.

På vej til plantagen modtog politiofficeren et brev fra James Burrell til politimesteren med melding om episoden og underretning om, at de nævnte negre igen havde forladt plantagen. Brevet blev herved fremlagt.

Det fremlagte brev lyder således:

Ærede
Politimester Kjellerup

Hr.

Jeg ønsker at informere dem om, at de 8 negre, som i går morges gik bort, kom tilbage i morges. Jeg sendte bud efter dem og spurgte dem om årsagen til, at de var gået bort. De kom bevæbnede med stokke og økser. Simon, som var leder af gruppen, lavede meget larm og virkede truende. Han sagde, at guvernøren ikke vidste, at Caroline var blevet pryglet, for i så fald ville det ikke være sket. De gik bort i går, fordi de ville gå til Høgensburg (: plantage tilhørende Johannes Sobotker) for at tale med guvernøren, men de opdagede, at han var taget ind til byen.

Jeg bad dem igen om at få at vide, hvorfor de var gået bort, men fik ikke noget svar. Det stod klart for mig, at hvis jeg havde beordret gruppelederen Simon anholdt, ville de have været parate til at bruge deres stokke og økser.

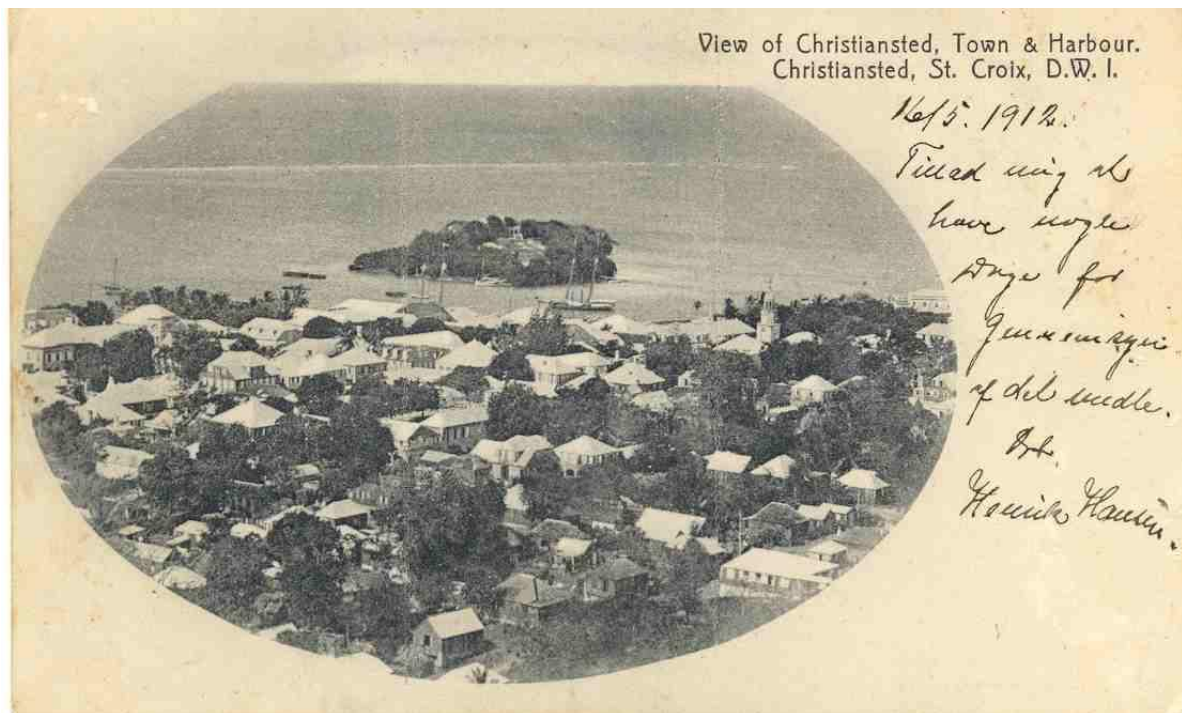
Deres fremtoning var provokerende og truende og blev overværet af Mrs. Burrell and kaptajn Groos, som tilfældigvis var til stede i arbejdsøjemed. Jeg beder dig om, at du vil kontakte hans Højhed, og jeg sværger på, at jeg ikke på nogen måde har mishandlet én af disse negre, hvilket min driver kan bevidne.

Jeg må bede om, at Simon bliver holdt fanget i byen et stykke tid, eftersom hans opførsel er meget farlig og truende. Gruppen informerede mig til sidst om, at de ville gå til hans Højhed, hvortil jeg svarede "gør I bare det", og de er nu gået af sted. Blandt dem er en stakkels ny neger, som hedder Paris, og jeg er overbevist om, at han næppe ved, hvad han gør, men er overtalt af de andre.

Med al respekt, din underdanige
James Burrell
26. juni 1828

Siden jeg skrev dette brev, er de 8 negre vendt tilbage og er gået ud i marken af sig selv, men de er i oprørske humør, og jeg kan ikke gå blandt dem. Jeg må derfor bede dem om at sende politiet ud for at tage Simon med til byen, efter at hans Højhed er gjort bekendt med omstændighederne.

Med respekt
J. Burrell
Fremlagt for Christiansteds Politieret den 27. juni 1828 i sag Nr. 16/1828.A. Kjellerup

Derefter fremstod negeren Simon tilhørende plantagen Cane Bay, hvor han er født, tilhører den Engelske Kirke, han kender ikke sin alder, men skønnes at være 22-23 år gammel. Som årsag til hans bortgang forleden dag angiver han, at det var fordi, ejeren eller forvalteren James Burrell pryglede negrene alt for meget, dog ikke den afhørte selv, men andre af plantagens negre, og derfor var han blevet bange. Forvalteren og driveren David er meget onde mennesker og pryglers alt for meget, for eksempel har de pryglet Susan, fordi hun ikke kastede græs i søndags. Derfor fandt hun det nødvendigt at løbe bort og havde forleden dag været hos generalguvernøren med en klage. Desuden har forvalteren ladet driveren prygle negerpigen Caroline, fordi hun ikke kastede græs sidste søndag, og negeren Moreton, fordi han forleden dag tog en kalabas fyldt med sukkerskum fra kogehuset. Han ved ikke, om der er flere eller andre, som forvalteren eller driveren i den senere tid har pryglet, og hverken han eller de øvrige har anden grund til at gå bort fra plantagen end den angivne. Han indrømmer, at han var den forreste i går hos forvalteren og havde sagt til ham, at han behandlede negrene på plantagen dårligt og især den afhørte, selvom han har været på plantagen og set ham vokse fra ung af. Desuden sagde han, at de omkringværende plantageejere må opføre sig meget bedre mod deres negre, da ingen af dem klager m.m., til hvilken bemærkning James Burrell intet svarede. - Han nægter at være den første som i forgårs forlod plantagen, og han nægter at sige, hvem der var den første, med bemærkning om, at politimesteren kunne spørge de øvrige arresterede derom. Han nægter, at han havde forladt plantagen i går morges efter diskussionen ved James Burrells hus.

Da han ikke ville eller kunne forklare mere, blev han igen indsat i arresten.

Bagefter fremstod negeren Abraham tilhørende plantagen Cane Bay, hvor han er født, han bekender sig til den Engelske Kirke, kender ikke sin alder, men antages at være omtrent 22 år gammel. Han ved ikke, hvem der var den første, der foreslog, at de skulle gå til generalguvernøren med en klage. Den afhørtes grund til

at klage var, at han ikke havde sin middag og sin søndag for sig selv, da han hver middag måtte skære to bundter græs, og om søndagen måtte han sammen med de øvrige slaver feje gården, hvilket varede til op ad dagen. Han hørte samtalen mellem Burrell og Simon i går morges, hvor Simon bebrejdede Burrell, at han i mandags havde ladet driveren David straffe Caroline alt for voldsomt; mere eller andet hørte han ikke. Han nægter at have forladt plantagen i går morges, efter at de havde været ved forvalterens hus. Årsagen til, at de havde deres sukkerøkse i hånden, var, at de kom direkte fra sukkerskæringen, og stokkene havde de brugt som beskyttelse forrige dag og havde ikke haft tid til at lægge dem bort. Desuden behandler forvalteren dem alt for dårligt, således har han pryglet Moreton for at tage noget sukkerskumning, og den afhørte selv, fordi han havde et sår på foden. Dette er dog for noget over et år siden; andre har han endnu ikke pryglet. Han blev derefter bortsendt og indsat i arresten.

Derpå fremstod negeren Moreton tilhørende Plantagen Cane Bay, født heri byen, bekender sig til den danske Lutherske Menighed, kender ikke sin alder, men skønnes at være omtrent 20 år gammel. Han er købt af R. Smith fra en mand ved navn Shaw for 8 år siden og anbragt på plantagen.

Forleden dag besluttede alle slaverne at gå til generalguvernøren med en klage, men senere betænkte de sig og antog, at de 8 ville have samme virkning, som hvis de alle gik. Derfor blev de øvrige slaver på plantagen, mens de 8 gik til plantagen Høgensborg. Da de ikke fandt generalen der, kom de tilbage til Cane Bay.

Han angiver som årsag til deres intenderede klage aldeles overensstemmende med Simon, kun med den tilføjelse at Susan, efter at hun var kommet tilbage fra generalguvernøren, om aftenen blev lukket inde i fængslet. Endvidere tilføjer han, at driveren David var anmodet om at følge med til generalguvernøren med klagen, men denne svarede, at hvis han vidste, at Burrell ville blive jaget bort fra plantagen, ville han gøre det, men da han ikke kunne vide sig sikker på dette, ville han blive på forvalterens parti, og der var ikke én anden neger på plantagen (end driveren), der holdt med forvalteren. Årsagen til, at de kom op til forvalterens hus med stokke og sukkerøkser, var, at de kom lige fra marken, hvor de havde skåret sukkerrør, og stokkene havde de haft med fra dagen i forvejen for dermed at forsvare sig, hvis de skulle blive overfaldet. Ved grundigt forhør om, hvorfor de havde stokkene hos dem om morgenen i marken, erklærede han, at det var for, om nødvendigt, at forhindre forvalteren eller driveren i at prygle dem uden anledning eller grund. Han tilføjer nu, at det var af samme grund, de havde deres stokke med op til forvalterens hus. De sagde da til forvalteren, at de ville klage til generalen, og Burrell svarede hertil, at de bare kunne gå, og da de ytrede, at generalen ikke var på Høgensborg, svarede Burrell, at han var taget til byen. De havde i sinde at gå med det samme, men da de frygtede, at Burrell havde indsat vagt for at stoppe dem, besluttede de sig til først at gå i marken. I forbindelse med de prygl den afhørte skulle have fået, foreviste han nu sin Krop, især stedet, hvor afstraffelsen skulle have ramt. Retten kunne ikke bedømme, om Moreton nogensinde har fået, hvad man kalder en ordentlig lussing, da der slet ingen synlige mærker var. Han blev derefter bortsendt og indsat i arresten.

Derefter fremstod negeren Nelson henhørende til plantagen Cane Bay, hvor han er født. Han kender ikke sin alder, men skønnes at være mellem 30 og 40 år gammel, bekender sig til den Engelske Menighed. Under grundigt forhør forklarede han aldeles overensstemmende med Moreton, desuden tilføjede han, at de med stokkene kun ville forsvare sig således, at de kunne få lejlighed til at komme væk for at gå til Generalguvernøren med klagen. Mere eller andet kunne han ikke forklare, han blev bortsendt og indsat i arresten.

Derefter fremstod negeren Goodluck tilhørende plantagen Cane Bay, født på kysten af Afrika, kender ikke sin alder, men skønnes at være mellem 30 og 40 år gammel og bekender sig til Brødermenigheden. Han forklarede i henhold til sagen overensstemmende med negeren Simon med den tilføjelse, at forvalteren tvinger dem til at arbejde om søndagen, det vil sige til at feje gården og til at kaste græs, hvilket tager dem til op ad formiddagen. Han havde ikke nogen stok med sig hverken i marken eller til forvalterens hus i går morges, men derimod havde han til sidstnævnte sted sin sukkerøkse med, fordi han ikke havde haft mulighed for at lægge den fra sig. Da han i øvrigt intet havde at forklare blev han bortsendt og indsat i arresten.

Derpå fremstod negeren Paris tilhørende plantagen Cane Bay, er født på kysten af Afrika, bekender sig til Brodermenigheden, kender ikke sin alder med skønnes at være mellem 40 og 50 år gammel. Årsagen til hans intenderede klage til generalen siger han at være, at forvalteren pryglede ham, fordi han var gået til plantagen Canaan sidste søndag, dog kunne han aldeles ingen mærker vise fra en sådan afstraffelse. Han var i øvrigt aldeles uforståelig og tilsyneladende tosset, så man kunne ingen sammenhængende eller forståelig forklaring få ud af ham. Han blev derfor bortsendt og indsat i arresten.

Derefter fremstod negerinden Becky tilhørende plantagen Cane Bay, hvor hun er født, kender ikke sin alder men skønnes at være imellem 50 og 60 år gammel og bekender sig til Brodermenigheden. Årsagen til den intenderede Klage var, at forvalteren maltrakterer negrene på plantagen, ikke nogen enkelt, men dem alle. Der var i forgårs ingen hovedmand, eller nogen som, så vidt hun hørte, først foreslog at gå til generalguvernøren, men negerbesætningen var enige derom med undtagelse af driveren. Denne sagde, at hvis han vidste, at forvalteren kunne blive jaget væk, ville han gerne være på deres Parti, men da han ikke var overbevist derom, ville han holde med forvalteren. Imidlertid besluttede negerbesætningen, at det måtte være nok, hvis 8 gik og klagede på alles vegne, og derfor blev de andre tilbage. Hun kan ikke opgive, hvem forvalteren eller driveren sidst har pryglet. Hun har selv fået prygl, men hvor og hvornår kan hun ikke huske, ligesom hun heller ikke kan forevise nogen mærker. Hun havde ingen stok i hånden i går ved forvalterens hus, blot sin sukkerøkse, men så derimod Simon, Abraham, Moreton, Nelson og Goodluck have sådanne i deres hånd for, som hun hørte, dermed at forsvare sig, hvis de blev overfaldet. Efter at de havde været ved forvalterens Hus, forlod de ikke plantagen, men gik til deres frokost og derefter til deres arbejde. Da hun i øvrigt intet vidste, blev hun bortsendt og indsat i arresten.

Derefter fremstod negerinden Jane tilhørende til plantagen Cane Bay, hvor hun er født, bekender sig til Brodermenigheden, kender ikke sin alder, men skønnes at være omtrent 30 år gammel. Vedrørende sagen forklarede hun ligesom negerinden Becky med den undtagelse, at hun ikke kendte eller havde hørt om årsagen til at Simon, Abraham, Moreton, Nelson og Goodluck havde stokke i hånden. Hun vedholdt på gentagende spørgsmål, at hendes grund til at klage var, at forvalteren og driveren prygler negerbesætningen alt for meget og lukker dem inde i fængslet. Dog kunne hun ikke opgive nogen navne, hvor dette havde været tilfældet. Selv havde hun ingen prygl fået, men forvalteren havde engang truet hende dermed, fordi hun kom for sent fra kirke til at kaste græs. Han havde sagt, at hvis hun ikke havde været rigeligt syg i forvejen, skulle hun derfor have fået prygl. Hun måtte i øvrigt tilstå, at hun ingen grund havde til at klage, men det var fordi, forvalteren mishandlede de øvrige negre. Da hun i øvrigt intet andet ville eller kunne forklare, blev hun bortsendt og indsat i arresten.

Derpå fremstod driveren David, født på plantagen Cane Bay, hvor han hører til, bekender sig til Brodermenigheden, kender ikke sin alder, men skønnes at være omtrent 40 år gammel. Han blev formanet

til at sige sandhed, og derefter forklarede han, at han ikke var hjemme i onsdags og ingen samtale havde haft med negrene, da de "8" gik bort. Han havde heller ikke nogen ide om, at de ville gå bort, da han efter forvalterens ordre bragte Caroline her ind til retten. Simon har senere ytret, at de forlod plantagen for at stoppe ham (den afhørte) på vejen med Caroline, i den hensigt at tage hende fra ham for at bringe hende med til generalguvernøren. De mente, at hun til på det tidspunkt var afstraffet tilstrækkeligt på plantagen. Han, den afhørte, var imidlertid kommet for langt væk fra dem, så de nåede ham ikke. Da de var kommet tilbage i går morges og begyndte på sukkerskæringen, havde hver af de 6 negre deres stokke hos sig, som de flyttede med sig, eftersom de arbejdede sig frem i sukkerstykket - tilsyneladende for at gøre oprør i tilfælde af, at forvalteren tænkte på at lade dem afstraffe for deres bortgang. I går morges kaldte Burrell den afhørte og spurgte ham, om de bortløbne 8 var kommet tilbage, og da den afhørte besvarede dette bekræftende, bad han ham at anmode disse bortløbne men nu tilbagekomne negre om at komme op til ham. Den afhørte gik da i marken og bad dem komme med op til Burrell, hvortil de straks erklærede dem villige. Mændene tog deres sukkerøkser og deres stokke i hånden, og Becky og Jane deres sukkerøkser. Den afhørte bad dem om at gå forrest, men Simon sagde nej, de ville ikke have ham efter dem og befalede ham at gå foran, hvilken befaling han på grund af omstændighederne, fandt det nødvendigt at efterkomme. De fulgte ham derpå op til forvalterens hus og dannede en slags linje uden for døren, og heraf så det ud som om, Simon var lederen. Forvalteren spurgte om årsagen til, at de var gået bort, hvortil Simon som ordfører svarede, at det var fordi, forvalteren egenrådigt havde afstraffet Caroline og derefter sendt hende op til politimesteren for videre afstraffelse uden generalguvernørens vidende eller samtykke. Ved denne Lejlighed holdt han en slags tale for Burrell om, hvorledes han som forvalter burde opføre sig. Indholdet af talen kan den afhørte dog ikke erindre sig. Mens Simon talte, stod han med en stok i den højre hånd, som han bevægede her og der, og med en sukkerøkse i den venstre hånd, som han holdt stille, og han, såvel som de øvrige, stod i en truende stilling. De forlod derefter forvalterens bolig, idet de sagde, at de ville gå til generalguvernøren. De gik lidt ned af vejen, men vendte kort efter om, og senere gik de til deres arbejde. Den afhørte er ikke bekendt med, at negrene på plantagen kan have den mindste anledning til at klage.

Igen fremstod negeren Simon, som blev konfronteret med David, da deres forklaringer ikke var overensstemmende. Selvom Simon indrømmede, at han såvel i marken som ved forvalterens hus havde haft en stok og en sukkerøkse i hånden, nægtede han dog dermed at have haft nogen intention. Han var om morgenen kommet fra plantagen Canaan, hvor hans kone bor og medbragt sin stok, som han beholdt hos sig i marken. Han indrømmer, at han ikke ville lade driveren gå bag efter dem af frygt for, at han skulle tage fat på dem, og derfor beordrede han ham til at gå foran. Han tilføjer, at han ønskede driveren foran, fordi han mente, at driveren da ikke ville turde at vende sig om og tage fat på en af dem af frygt. Det vil sige af frygt for, at de skulle løbe bort, hvilket han dog på erklærede ikke havde været deres hensigt.

Simon indrømmede nu, at han i går morges talte til forvalteren, sådan som David forklarede, og at de stod på en linje, og at han Simon var den, som talte til forvalteren. Da ingen yderligere overensstemmelser kunne tilvejebringes, blev begge afhørte bortsendt. Efter at samtlige afhørte arrestanter var blevet konfronterede med driveren, Simon og dem selv indbyrdes, og ingen overensstemmelser imellem dem kunne tilvejebringes, blev Simon og de øvrige arrestanter igen indsat i arresten. Politimesteren fremlagde en erklæring fra kaptajn og kontrollør Groos af dags dato, som er afgivet under edsafleggelse og som vedkommer sagen om negrene på plantagen Cane Bay.

Den fremlagde erklæring lyder således:

Cane Bay den 27. juni 1828

På Hr. Burrells forlangende, hos hvem jeg i denne uge har opholdt mig som inspektionshavende kontrollør på nordsiden, bevidner jeg under ed, hvis det forlanges:

"At det onsdag morgen af overseeren blev meldt, at 8 negre, hvoraf 2 var negerinder, var gået maroon fra deres arbejde. Næste dags morgen, da klokken næsten var 8, kom nævnte 8 negre op til beboelseshuset og placerede sig tæt på trappen, ligesom soldater i en truende stilling, enhver bevæbnet med en kæp og en økse. Én af negrene ved navn Simon, som stod ude i siden og lod til at være anfører, talte til Hr. Burrell. Han sagde, at de havde sat sig for at gå til Høgensborg og melde til hans Højhed generalguvernøren, at Hr. Burrell havde ladet en negerinde, Caroline, afstraffe i byen, og generalguvernøren havde befalet, at hun ikke skulle afstraffes. Hr. Burrell sagde til dem, at det ikke forholdt sig sådan, og hvis de endelig ville gå, så burde de gå til byen, hvor hans Højhed befandt sig. De sagde, at det kun var for at mislede dem - de vidste nok, at han var i Høgensborg. De holdt nu en lang tale ledsaget af mange truende bevægelser med deres kæppe og økser - især af den nævnte Simon. De gik derefter deres vej, men siden blev det meldt, at i stedet for at gå til Høgensborg, var de igen gået i marken. Om eftermiddagen blev de hentet til byen af Hr. politiofficer John, og resten af slaverne vendte hjem fra deres arbejde og lavede en forfærdelig larm. De gik ikke til deres arbejde igen før sent om eftermiddagen, og de måtte tvinges af sted af Hr. Burrell og Th. Smith."

Frid. Groos

Fremlagt i Christiansteds politiret den 27. juni 1828 i sag nr. 16/1828

A. Kjellerup

Forhøret blev derefter sluttet.

DOKUMENT 3

På baggrund af forhøret af de 8 negre fra plantagen Cane Bay, som var arresterede for oprør, bliver samtlige på mandag morgen kl. 6 ført bagbundne tilbage til plantagen af politiet og en eskorte af ridende soldater, hvor de, under overværelse af alle slaverne, afstraffes:

Negeren Simon med	125 piskeslag
Negeren Moreton med	90 piskeslag
Negeren Abaham	70 piskeslag
Negeren Goodluck	70 piskeslag
Negeren Nelson	70 piskeslag
Negerinden Jane	50 piskeslag

Negeren Paris og negerinden Becky benådes, den første på grund af hans ubegavethed og den sidste på grund af hendes helbred.

To mænd, forsynede med de fornødne piske, følger med for at udføre straffen, og det må nøje overvåges, at den bliver udført ordentligt.

De ridende soldater gives en passende løn fra landkassen for denne ekstra tjeneste.

Til

Kaptajn von Magens

28. juni 1828

Hr. Kaptajn anmodes hermed om at lade en kommando af 4 ridende soldater møde på mandag morgen kl. 6 ved Retsgården for at eskortere nogle negre, som skal afstraffes, ud til plantagen Cane Bay.

For denne ekstra tjeneste vil de få en passende løn fra Landkassen

DOKUMENT 4

Udskrift af
Christiansteds Rets Politijournal

Den 30. juni 1828

Følgende mandlige og kvindelige slaver tilhørende Plantagen Cane Bay og som d. 26. denne måned blev arresteret for uorden på plantagen, blev efter Hans Højvelbårenhed General guvernørens ordre udsendt til plantagen, og der blev Simon afstraffet med 125 Slag, Moreton med 90, Abraham, Goodluck og Nelson hver med 70, og Jane med 50 Slag med pisk. Paris og Becky blev benådet.